

נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

האם זה איזה לחש?...?

קרח תשע"ח

מכון אפריון לשלמה

לייקווד תשע"ח

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א

אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות

נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת

האי גברא רבא ויקירא

הרה"ג מו"ה יצחק רייז שליט"א

ראש חבורה בביהמ"ד גבוה לייקווד

לע"נ מרן הגה"צ גאב"ד מאטערסדארף

מרן שמחה בונם בן מרן שמואל זצוקללה"ה

הוא ימליץ טוב בעדנו

ככלות השלשים להסתלקותו

האם זה איזה לחש?...?

בקידושא רבא יום א' דשבועות תשע"ח

אתמול דיברנו אודות השבת המיוחדת הזאת, שמכונה "שבת דרך ארץ" – בבחינת "דרך ארץ קדמה לתורה" (תנא דבי אליהו, פ"א).

והנה, היום, כשמקבלים את התורה – איז נישט "אויס דרך ארץ" (אין ה"דרך ארץ" מתבטלת) – אלא אדרבה, היא מתעצמת שבעתיים, שכן זהו "קבלת התורה" האמיתית, להתנהג כפי מאמר התנא "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ" (מס' אבות פ"ב מ"ב), ובחיי היום יום יתנהג באופן של "דרך ארץ קדמה לתורה".

ועל כן יאמרו המושלים בנוסח שאומרים בתפילה "לעולם יהא אדם ירא שמים" – ר"ל, "לעולם יהא אדם", קודם כל דבר תתנהג כמו בן אדם, עם דרך ארץ, ורק אחר כך "ירא שמים"...

*****

והנה ידועים דברי אליהו הנביא זכור לטוב בספר "תנא דבי אליהו" (פרק א') שאמר "דרך ארץ קדמה לתורה", ואיתא דבר נפלא בתוספות ישנים (מסכת יומא פ"ה ע"ב): ורבינו יעקב היה רגיל לומר שתלמוד תורה טפל לגבי דרך ארץ...

והדברים תמוהים, שהרי אמרו חכמינו ז"ל (מסכת קדושין דף ל' ע"ב) "בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין", ומשמע שרק על ידי התורה יכולים להחליש את כח היצר, ואם כן אין לך כלי מלחמה חזק מתורתינו הקדושה, ואיך שייך לומר שהעיקר הוא הדרך ארץ.

ומבאר הגאון רבי ישראל סלנטר זצ"ל את יסוד הדברים במשל: פעם היה אדם שחלה בחולי כבד רח"ל, והרופא הורה לו שכדי לרפאות את חליו, עליו ליטול שני כדורים שונים ביחד, ועי"ז יוכלו להתגבר על המחלה ויוכל להירפא כליל, ברם אם האדם יקח רק כדור אחד, בודאי שלא יתרפא מחליו, והגם שהכדור עשוי להועיל ולרפאות את המחלה, מ"מ כל כוחו לרפאות, הוא אך ורק כשנוטלים עמו גם את הכדור השני, אבל אם לוקחים רק את הכדור הזה, לא שייך להתרפאות מהחולי.

כך הדבר בענין התורה, הן אמנם שהתורה היא תרופה וסגולה נגד היצר הרע, אמנם התרופה הזו אינה מועלת לבדה, שכן "יפה תלמוד תורה" דווקא "עם דרך ארץ", ואם אין תורה אין דרך ארץ ואם אין דרך ארץ אין תורה (מס' אבות פ"ג מ"ז), וכל תרופה כשלעצמה אינה מועלת, רק אם לוקחים שתי התרופות יחד – התורה עם דרך ארץ – אז פועלת התבלין הזו נגד היצר הרע.

*****

ראיתי פעם משל נפלא: אדם אחד שהיה איש פשוט ביותר, אך עלה לגדולה ונעשה לעשיר מופלג, התאוה תאוה לזכות בבחור מיוחד כחתן לבתו. ניגש איפוא העשיר לראש הישיבה בעירו, וביקש ממנו שיבחר עבורו בחור בן תורה ולמדן מופלג כחתן לבתו, ואכן ראש הישיבה נעתר לבקשתו ובחר עבורו בחור מיוחד במינו והלה נעשה לחתנו של האיש.

והנה לאיש הזה היה ידיד, שאף הוא היה אדם פשוט ביותר ועשיר מופלג, וגם הוא חפץ היה לזכות בחתן מיוחד לבתו, וניגש איפוא אף הוא אל ראש הישיבה כשבקשתו בפיו שיבחר לו בחור

מיוחד, ואכן גם לו נעתר ראש הישיבה ובחר עבורו ג"כ בחור מיוחד שנעשה לחתנו. שני הידידים השתעשעו עם חתניהם, ונהנו לראותם יושבים ושוקדים על תלמודם ועולים מעלה מעלה.

והנה בפרוס חג הסוכות, ניגש אחד החתנים אל חותנו, וביקש ממנו שירכוש עבורו לכבוד חג הסוכות אתרוג מפואר ומהודר ביותר, הדר שבהדרים בתכלית היופי, כדי שיוכל לקיים את מצוות נשילת לולב בהדר וביופי.

לאור בקשתו, נחפז החותן אל מעונו של סוחר האתרוגים, וביקש ממנו למכור לו האתרוג היפה והמהודר ביותר שיש לו. אמר לו הסוחר שיש לו אכן אתרוג כזה שהוא מהודר ביותר שלא ימצא כזאת בשום מקום, אמנם הוא מבקש עבורה שלש מאות דולר. החותן השתומם לשמוע את הסכום העצום שהוא מבקש עבורה, אבל אם החתן מבקש אין ברירה, והסכים לקנות את האתרוג עבור חתנו.

ביני לביני נכנס לשם ידידו של העשיר, שאף הוא כקודמו ביקש לרכוש לחתנו את האתרוג המהודר ביותר, ברם הסוחר אמר לו, שהאתרוג המהודר ביותר שהיה לו, הוא אותו אתרוג שמכר מקודם לחבירו בסכום של השלש מאות דולר, ובכן האתרוג שנשאר לו כעת בתכלית ההידור, הוא אתרוג הווה סך שבעים דולר, אמנם – הדגיש הסוחר – בודאי שאין זה מגיע לדרגתו והידורו של האתרוג הראשון שהלה קנה בסך שלש מאות דולר.

כשהבין החותן השני שעליו להתפשר בענין זה, שאל את ידידו שיורה לו מה לעשות, כי הוא מתבייש בכך שהוא קונה לחתנו אתרוג שאינו בדרגת ההידור והיופי כמו שהוא קנה לחתנו שלו. אמר לו הראשון שאין ברירה, כי לסוחר יש רק אתרוג מיוחד אחד

ולכן רק אחד מהם יוכל לרכוש אותו, וכיון שהוא כבר רכש אותו, אז בלית ברירה עליו לקנות לחתנו את השני לפני שגם זה לא יהיה.

לפתע, אמר השני שיש לו עצה הגונה עבורו, הוא מציע להחותן הראשון לקנות ביחד את האתרוג המהודר, ואח"כ יחלקו את האתרוג לשנים, וכל אחד יתן לחתנו חצי מהאתרוג ההדר, וכך יהיה "שלום על ישראל", כשכל אחד יקבל אתרוג מהודר, ובכך גם ירויח מאה וחמישים דולר. כמוכן שהראשון נהנה עד מאוד מההמצאה הגאונית של חבירו, וממחשבה למעשה רכשו ביחד את האתרוג המהודר בסך שלש מאות דולר – התחלקו עם האתרוג – כל אחד נטל חציו, והלכו לדרכם.

החותן הראשון ניגש לחתנו בתחושת שמחה והתנשאות, באמרו שהוא מילא את בקשתו וקנה לו אתרוג ששוה שלש מאות דולר! החתן נהנה עד מאוד על המאמצים שחותנו עשה בשבילו, ואמר לו שהוא כבר משתוקק לראות את האתרוג המהודר. החותן מוציא בשמחה גדולה את חצי האתרוג מתיקו ומסרה לחתנו.

כשקיבל החתן את האתרוג בידיו, חשך עליו עולמו, הוא שאל את חותנו "מה זאת אומרת? מה זה האתרוג הזה???" החותן אינו מבין, ואומר לחתנו "זהו האתרוג המהודר ששוויו שלש מאות דולר"... שאל החתן "אבל למה זה רק חצי אתרוג ולא אתרוג שלם?" אמר החותן "זהו מפני שחברך גם הוא היה חפץ באתרוג מהודר, וחותנו לא הרגיש בנוח שלחתנו לא יהיה אתרוג מהודר כמו שיהיה לך, ולכן הסכמנו שנקנה את האתרוג המהודר ביחד, ונחלק את האתרוג לחצאין, וכל אחד יקבל חצי אתרוג המהודר".

כשראה החתן שחותנו כלל אינו מבין מה הבעיה באתרוג כזה, אמר לו החתן: חותני היקר, דע לך, שיותר טוב אתרוג פשוט ביותר ששוויו שוה פרוטה אחת, אבל הוא שלם, ואפשר לברך עליו

ולקיים בו מצות נטילת לולב – מחצי אתרוג בתכלית ההידור שנמכר בשלש מאות דולר – אך אינו שוה כלום, כי הוא אינו שלם ופסול לברכה...

כך הדבר בענייננו, אדם יכול להיות הלמדן המופלג ביותר עלי אדמות וגאון הגאונים, מרא דכולה תלמודא, אבל אם אין לו מדות טובות, וחסר לו התכונה של "דרך ארץ קדמה לתורה", ואין לו המידה של "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ", זה לא שוה כלום, וכמוהו כחצי אתרוג מהודר בתכלית ההידור שאינו שוה כלום ופסול...

*****

מסופר שלפני שנים רבות היה הרה"ק רבי יאנקעל'ע מפשעווארסק זי"ע (עוד לפני שעלה על כס האדמורו"ת) נוהג להסתובב בבית המדרש באנטווערפן קודם תפילת שחרית, ומכבד את האנשים הבאים להתפלל עם כוס קפה קודם התפילה.

פעם אחת ביקר באנטווערפן הגה"צ רבי דניאל פריש זצ"ל (בעל "מתוק מדבש" על הזוה"ק), וכשראה את עבודתו של רבי יאנקעל'ע – שהוא מסתובב לפני התפילה ומכבד את הבאים להתפלל עם כוס קפה, ותוך כדי כך שואל אותם מה שלומם, ואם הם צריכים משהו – לא מצא הדבר כל כך חן בעיניו, והמתין שרבי יאנקעל'ע יגש אליו.

כשניגש אליו רבי יאנקעל'ע, ושאל את רבי דניאל אם הוא צריך משהו, ואם הוא רוצה כוס קפה, אמר לו "נו נו, אין משיחין קודם התפילה" ... נענה רבי יאנקעל'ע ואמר לו: אנו אומרים כל יום

קודם התפילה "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך" – מה הכוונה באמירה זו, האם זה איזה לחש?...

*****

מהסיפור דלהלן אפשר לראות שצריכים להיזהר מאוד מאוד בכבוד הזולת, שכן הגם ש"תלמוד תורה כנגד כולם" (מסכת פאה פ"א מ"א), אעפ"כ אין זה נוגע כשהוא על חשבון צערו של השני.

מספרים שהגה"ק גאב"ד טשעבין זצ"ל היה מוסר בכל יום שיעור ברבים לפני חברים מקשיבים. יום אחד החל להופיע ולהשתתף בשיעור אדם אחד שעבד לפרנסתו במקום מסויים, ומכורח עיסקו היו בגדיו מריחים בריח מאוד לא נעים בלשון המעטה, ולהגאון מטשעבין בהיותו איסטנים הפריע לו הדבר מאוד.

באחד הימים דיבר הרב באופן כללי, שצריכים להיזהר בכבוד השני, ובכלל זה לדאוג שלא ייגרם אי נעימות בגללו להשני, ודיבר סחור סחור שיזהרו איך לובשים את הבגדים וכדומה, אך הלה לא השית לבו לדברי הרב, וכלל לא הבין שהדברים מכוונים אליו.

אחד ממקורבי הרב שידע את כל אשר נעשה, והבין שהרב סובל מאוד מהריח הרע, אמר להרב שצריכים לומר לו בפירוש, שבטרם בואו להשיעור יחליף את בגדיו כי זה מפריע להרב, כי נראה שהלה אינו מבין רמזים רק כשמדברים אליו ב"רחל בתך הקטנה", אך הרב התחלחל ונזדעזע מעצם העלאת הרעיון, ואמר למקורבו בתוקף שחלילה וחס לא יעזו לומר לו כלום, כי אסור לצער יהודי ולהכאיבו.

לבסוף, לא עמד הרב בריח רע זה, ומאידך גם לא רצה לצער ולפגוע בהיהודי, ולכן החליט הרב וביטל את השיעור לגמרי! כדי שלא ייגרם פגיעה בכבודו של השני...

*****

בספר "בדידי הוה עובדא" (לידידי הרה"ג ר' שמואל דוד פרידמאן שליט"א) מספר, שהגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל ראש ישיבת מיר, היה שוהה בימות הקיץ למנוחה בשכונה מסויימת בעיר תל אביב, ובליל שבת קודש קודם תפילת מעריב היה נוהג למסור בביתו שיעור תורני לקבוצת אברכים.

בשבוע אחד האריך ראש הישיבה בשיעורו, וכבר הגיע זמן תפילת ערבית, וראש הישיבה עדיין מוסר את שיעורו. כשהבחינה הרבנית בכך, פתחה את הדלת ואמרה לו בלחש "אלו היושבים כאן הם לא 'בחורים', הם 'אברכים', שב"ב ממתינות להם בביתם".

מיד כששמע את דברי הרבנית, סגר את הספר והפסיק את השיעור על אתר, והאברכים שראו שראש הישיבה הפסיק את השיעור, נענו ואמרו לו "ב"ב שלנו אינן מקפידות על כך", אמר להם ראש הישיבה "ראשית כל, אינני בטוח בכך שאינן מקפידות, ושנית, בני ביתי שלי כן רעבים..."

*****

מסופר שהרה"ק רבי שלמה (השני) מבאבוב זי"ע ישב בליל שבועות בבית מדרשו ואמר "תיקון ליל שבועות", ומזמן לזמן היה

קם ממקומו ויוצא לחוץ לכמה דקות ואח"כ חוזר שוב וממשיך לומר את ה"תיקון", וכך חזר הדבר ונשנה כמה וכמה פעמים.

אחד החסידים שהיה חפץ לדעת מה מעשהו של הרבי בחוץ, הרהיב עוז ושאל את הרבי מה פשר יציאותיו האלו לחוץ, השיב לו הרבי במתק לשונו: הרי יושבים כאן אנשים זקנים וחלשים שאין להם כח להיות ניעורים כל הלילה, ומתביישים המה לחזור לבתיהם כל עוד שאני נמצא בביהמ"ד, ולכן הנני יוצא מזמן לזמן, וכך כשלא אהיה בביהמ"ד, יוכלו הללו לחזור לביתם מבלי להתבייש בכך...

*****

הנה אחז"ל (מס' אבות פ"ג, כ"א): אם אין תורה אין דרך ארץ, אם אין דרך ארץ אין תורה. וכתב רבינו יונה: רוצה לומר, שצריך תחילה לתקן עצמו במידות, ובזה תשכן התורה עליו, שאיננה שוכנת לעולם בגוף שאינו בעל מדות טובות, לא שילמד תורה ואחר כך יקח לו מידות, כי אי אפשר...

וכתב הרה"ק רבי חיים ויטל זי"ע (שערי קדושה חלק א', שער ב'): יותר צריך ליזהר ממדות רעות מאשר לקיים מצוות עשה ולא תעשה, כי בהיות האדם בעל מדות טובות, בנקל יקיים כל המצוות.

ועל פי זה מבארים בספה"ק מדוע סידר הרמב"ם הלכות דעות קודם הלכות תלמוד תורה, והרי תלמוד תורה כנגד כולם (מס' פאה פ"א מ"א), ואם כן היה לו לכתוב הלכות תלמוד תורה בתחילת חיבורו, ועל כורחנו צריכים אנו לומר שהרמב"ם רצה להדגיש ש"אם אין דרך ארץ אין תורה", ולכן הקדים לכתוב הלכות דעות כדי ללמדנו כיצד להכשיר ולתקן את מדותינו ותכונותינו עוד קודם שניגשים ללמוד את התורה הקדושה.

בשנת תש"ס, כשנחנך ביהמ"ד דחסידי ויזניץ בעיר לייקווה, ביקש הרה"ג ר' שלמה זלמן פרידמן שליט"א אב"ד סאנטוב לשמוע חוות דעת במה לעורר את הציבור לרגל חנוכת בית המדרש, שלח את בקשתו למעונו של רבנו זי"ע ולמעונו של הרבי ממצאני זי"ע, וראה זה פלא שקיבל שני מכתבים בסגנון אחד, המשב"ק ר' הערשל כ"ץ כתב לו בשם רבנו זי"ע לעורר בענין נגע האינטערנעט והסכנה הגדולה שבה, ומהמשב"ק ר' יעקל ראזנפעלד קיבל מכתב בשם הרבי ממצאני לעורר אודות נגע הטכנולוגיה והכלים המשחיתים.

אליכם אישים אקרא*

בס"ד

זה כבר עידן ועידנים, אשר זכינו בהן לפאר את שולחנכם עם הגליון "נועם שיח", אשר מאז צאתו לאור עולם זכה לסייעתא דשמיא גדולה, להרוות את נפש הצמאים לדבר ה', והוא מגיע לאלפי בתים בישראל המענגים בהם את שולחן השבת, ורבים אומרים 'מי יראנו טוב', ומבקשים לשלוח להם במייל או בהדפסה. הגליון נערך בהשקעה מרובה וביגיעה גדולה לזיכוי הרבים.

ועל של עתה באנו להעניק לכם הזדמנות להיות שותף במפעלנו להפצת התורה, וליטול חלק בהוצאות הגדולות והמרובות, וזכות הרבים יעמוד לכם באלף המגן להיוושע בכל מילי דמיטב ולכט"ס.

ניתנת בזה ההזדמנות להקדיש קונטרס שלם בעד מאה וחמישים דולר [\$150] או 500 ש"ח. תוכלו להקדיש את הקונטרס לעילוי נשמת, לשמחה, לרפואה, להצלחה, ולכל מה שתחפצו. כמו"כ אפשר גם להקדיש חצי קונטרס וכו'.

לשלוח את הפרטים או לסדר נדבה באשראי נא לפנות למייל:

9996551.z@gmail.com

כדי להפקיד ישירות לחשבון הבנק, נא לפנות למייל הנ"ל לקבלת הפרטים

לשלוח נדבה בדואר רגיל:

Cong. Zichron Elazar
16 Irene Court
Lakewood, NJ 08701

בברכת להגדיל תורה ולהאדירה

מכון אפריון לשלמה

מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מדהכי

זכרונות הוד ועובדות קודש
מפי חסידים תלמידים ומקורבים

ר"ם וליטא: חרב מנחם טענדל' דוד פלדמאן

הערצת שני הצדיקים

סיפר לי ידידי הרה"ג רבי בנימין פליישער שליט"א מו"צ דחסידי וויזניץ-מאנסי בבארא פארק, שלפני שנים פגש את הרה"ח ר' דוד צבי נוימאן שליט"א מעיר הברירה וויען יצ"ו, שסיפר לו סיפור נפלא, וכך סיפר:

פעם שאלתי את מו"ר כ"ק מרן גאב"ד ערלוי זצוק"ל אם יש לו איזה שייכות עם כ"ק מרן אדמו"ר מוויזניץ-מאנסי [זי"ע], וענה לי מו"ר "שייכות מיוחדת אין לי עמו, אבל יודעני בו שאדם גדול הוא", ומששאלתי מנין לו כן, אמר לי מו"ר: אספר לך סיפור שממנו תבין. וכך סיפר לי מו"ר גאב"ד ערלוי זצוק"ל:

בעת שהרה"ק רבי יעקב יוסף מסקווירא זי"ע הגיע לביקור בארץ ישראל, נסעתי לשדה התעופה לקבל את פניו. בשדה התעופה פגשתי את הרה"ק ה'אמרי חיים' מוויזניץ זי"ע, שגם הוא בא לקבל את פני מחותנו אדמו"ר מסקווירא.

כשפגשו שני המחותנים - לאחר קבלת שלום - שאל ה'אמרי חיים' את הרבי מסקווירא "וואס מאכט מיין מאטעל'ע?" הגיב הרבי מסקווירא ואמר "מיין מאטעל'ע!" וה'אמרי חיים' ענה על אתר ואמר "מיין מאטעל'ע!" ושוב הגיב הרבי מסקווירא ואמר "מיין מאטעל'ע!"...

מסיים גאב"ד ערלוי "אם שני יהודים כאלה מתווכחים ביניהם אודות אותו רבי מאטעל'ע, סימן הוא שמדובר ביהודי מורם מעם..."

קונטרס 'נועם שיח' מאת אב"ד סאנטוב שליט"א בלייקווד, פר' צו תשע"ח

משולחן הקוראים

בס"ד

לכבוד מערכת "אפריון לשלמה" הי"ו

שלום וברכה:

אין מילים להודות לכם שמוציאים לאור את הגליון הנפלא ביותר "נועם שיח" המפורסם לשם ולתפארת, והדברים הנעימים והנחמדים מכניסים בתוך לבם של אחינו בני ישראל אהבת השי"ת ואהבת ישראל ומידות טובות, ויותר על כולם את גודל השלום והאחדות, אשריכם ואשרי חלקכם, וכל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידם.

היום לפנה"צ התקיימה מסיבת "חומש סעודה" לילדי ת"ת סערט ויז'ניץ בשיכון בחיפה, ובין הילדים היה גם נכד משותף לכ"ק מרנן האדמו"רים מסערט ויז'ניץ, וויז'ניץ (מרכז) שליט"א.

באמצע הריקודים, כשהתיישב האדמו"ר מויז'ניץ לנוח קצת, קרא אליו ילד יתום מחסידי סערט ויז'ניץ, כבן 8 שנים, שאביו נפטר לפני כחודשיים בתאונה מחרידה שאירעה בתענית אסתר תשע"ח, והותיר אחריו 7 יתומים קטנים, ל"ע.

האדמו"ר מויז'ניץ ליטף אותו והראה לו גינוני חיבה, ואף הוציא שטר נכבד מכיסו והעניק לו, באמרו לו "קויף פאר דיר מיט די געלט א שיינע מתנה, און זאג פאר דיין מאמע, אז דאס איז פון מענדיל האגער"...

עמדתי שם צופה מן הצד, על המצוה הגדולה והרעפת אהבת ישראל מלוא חופניים על ילד קטן כזה, שפניו זרחו וקרנו באושר לא יתואר, מההתייחסות האבהית מצידו של כ"ק האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א, הנודע ברגישותו הרבה כלפי יתומים ויתומות.

בברכה מרובה

יוסף מאיר האס

רמת ויז'ניץ חיפה

מתוך דברי תורה שלח תשע"ח

סיפר לי ידידי הרה"ג ר' מאיר ברוך שטיין שליט"א בעמח"ס "דער קוואל פון חיזוק" (חתן הרה"צ רבי פנחס שלום האגער זצ"ל אב"ד וויזשניץ-מאנסי בבארא פארק), שפעם סיפר לן ה"הויז בחור" של כ"ק מרן הגה"ק מוויזשניץ זי"ע - זה שלפעמים ישן בבית הרבי - שפעם הבחין בו הרבי שהוא עייף מאוד במשך היום, וחשב הרבי שלכאורה הסיבה לעייפותו הוא, שכאשר הרבי קם כדרכו לפנות בוקר, מתעורר גם ה"הויז בחור", ולכן הוא עייף, ועל כן החליט שלמחרת כאשר יקום בבוקר, יזהר מאוד מאוד שלא לעשות רעש שלא יתעורר ה"הויז בחור" משנתו, וכך הוה, הרבי קם, וה"הויז בחור" ישן שנת ישרים, וכשהרבי ראה במשך היום, שה"הויז בחור" רענן ואינו עייף, התבטא ואמר "אתה רואה?! היום לא הערתי אותך!..."

ידידי החסיד הנעלה הרב יהושע חיים קאסטן שליט"א, המשמש בקודש ויד ימינו של כ"ק אדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א, סיפר לי דבר נפלא ביותר, וכך סיפר: הנה כ"ק אדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א נוהג שלא לאכול בשר ביום שהוא תענית צדיקים - היות שחותנו הרה"ק מסקווירא זי"ע היה מתענה בכל תענית צדיקים (ובדרך אגב, אמר לי המשמש בקודש, שהרבי אינו אוכל בסעודה אחת דג עם בשר, חוץ מסעודת מצוה וסעודת ש"ק). פעם אחת בשעותיו של הרבי בחדשי הקיץ בקאנטר", הגישה לו בתו - אשת חתנו כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-קיימישע שליט"א - מאכל של דגים שהיה נראה כבשר, והרבי אכל אותו.

בלילה ההוא, הגיש לו הגבאי כוס קפה, ואמר לו הרבי "הלא אני בשרי", אמר לו הגבאי "הלא היום הוא תענית צדיקים והרבי אינו אוכל בשר, ואכן לא היה זה בשר אלא דגים שהיו נראין כבשר..."

אמר לו הרבי "והלא בתי הגישה לי את המאכל הזה, וכי לא אוכל?!..."

סיפר לי הרה"ג ר' דניאל גראס שליט"א רב וראש הכולל "נעימת החיים", ששמע מאדם אחד אימרא נפלאה ביותר, ששמע בעצמו מפ"ק של כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען שליט"א, וכך אמר:

הנה חג השבועות, הוא יום טוב של "קבלת התורה", וא"כ יש לתמוה, למה אין רוקדין עם התורה כמו שעושים בשמחת תורה? ובהכרח נראה - אומר האדמו"ר מסקולען שליט"א - שקבלת התורה לבד אינה מספקת, רק חייבים לעבור את ימות הקיץ על כל נסיגותיה לראות אם יקיים ויחזיק את התורה בפועל ג"כ, ולהתנהג בחדשי הקיץ על פי תורה כראוי - לא רק "לקבל" - ורק אח"כ אפשר לרקוד עם התורה...

